

den eneste ramme, vi har for at skabe globale og handelspolitiske spilleregler.

Vi arbejder samtidig for noget tilsvarende i alle andre internationale organisationer og for, at der skabes et sammenhængende globalt demokratisk modsvar til globaliseringen. WTO og de internationale organisationer er ikke problemet, men en del af løsningen på globaliseringsens udfordringer. I fællesskab kan vi gennem EU sammen med de øvrige lande og ansøgerlande opnå en stor indflydelse i WTO, hvis vi spiller kortene rigtigt. Jeg har refereret til nogle af de indrømmelser, EU har givet.

Topprioriteten i Qatar er at sikre, at udviklingslandene også får del i verdensøkonomien. Det handler om markedsadgang, om teknisk og administrativ bistand til at kunne deltage i WTO, det kræver vilje i EU og USA til at afvikle handelsforvridende landbrugsordninger; i EU er det samtidig nødvendigt af hensyn til udviklingen. Det skal samtidig respekteres, at udviklingslandene kan opretholde og sikres ret til en vis landbrugsproduktion til forsyning af egen befolkning.

Handelspolitikken skal støtte fattigdomsbekæmpelsen i udviklingslandene. Sagen fra Sydafrika om hiv/aids-medicin har understreget behovet for, at TRIPS-aftalen sikrer udviklingslandene adgang til medicin. Grænserne i TRIPS-aftalen skal prøves af. Er de ikke gode nok i forhold til målet, må der ses på aftalerne.

Ulandene har en stor interesse i, at der investeres hos dem, så der kan sættes gang i deres økonomi og beskæftigelse, handel og sociale udvikling. Det er i det lys, der skal arbejdes for klare spilleregler for handel og investeringer, ikke blot for at give virksomhederne en vis sikkerhed for deres investeringer, men i lige så høj grad for at fastsætte etiske og andre rammer for virksomhedernes adfærd i forbindelse hermed over for landene og deres befolkninger.

Skal målene om arbejdstagerrettighederne, miljø og sundhed og aftaler på andre områder opnås inden for WTO, så er det nøglen, at udviklingslandenes interesser tilgodeses i Qatar. Det folkelige globale krav om indflydelse på WTO og globalisering skal tages alvorligt. Det handler om at styrke den folkelige demokratiske indflydelse på markedskræfter på globalt plan, som vi har gjort det nationalt.

Vi skal også på WTO-mødet styrke den folkelige inddragelsen gennem en parlamentarisk forsamling og gennem inddragelse af interesseorganisationer og ngo'er.

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti, CD og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget henviser til vedtagelserne om international handel, navnlig V 12 af 23. april 1998, V 81 af 11. maj 1999 samt V 16 af 4. november 1999, og opfordrer regeringen til i samspil med Folketingets Europaudvalg, aktivt at støtte igangsætning af en omfattende WTO-forhandlingsrunde, hvor der arbejdes for:

- at de mindst udviklede lande hurtigst muligt får helt fri markedsadgang gennem bl.a. afskaffelse af handelsforvridende landbrugsstøtte, under hensyn til at udviklingslandene kan opretholde/sikre en vis landbrugsproduktion til forsyning af egen befolkning
- at der gives øget teknisk og økonomisk bistand til verdens fattigste lande til at indgå i verdensøkonomien, herunder til deres deltagelse i WTO,
- at handelspolitikken støtter fattigdomsbekæmpelse i udviklingslandene,
- at det i TRIPS-aftalerne sikres, at udviklingslandene gives adgang til medicin,
- at der findes WTO-medholdige løsninger på handelstvisterne mellem EU og USA,
- at der skabes større gennemsigtighed og åbenhed i WTO's arbejde samt etableres en parlamentarisk forsamling i WTO.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 97).

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er jo smukt. Regeringen har jo valgt at bruge kræfterne på at samle hele den borgerlige lejr inklusive Dansk Folkeparti bag sin position og skubbe venstrefløjen og de grønne bevægelser totalt fra sig. Til lykke med det.

Jeg synes ærlig talt, det er dybt deprimerende at se på. Hvad i alverden er det for et signal at sende? Hvad er det for et signal at sende til ulandene? Hvad er der til ulandene i det forslag til vedtagelse?